

NHỮNG TÌNH HUỐNG HIỂM NGHÈO

HAI NGƯỜI BẠN ĐỒNG HÀNH VÀ CON GẤU

Có hai người bạn cùng đi với nhau trên đường rừng. Bỗng một con gấu lớn xuất hiện và tiến thẳng về phía họ. Người đi trước nhanh trí trèo vội lên một thân cây gần đó. Người còn lại không biết leo trèo, đành nằm lăn ra đất, nín thở giả chết, vì anh nghe nói rằng gấu sẽ không ăn thịt người chết.

Con gấu tiến lại gần. Nó cúi xuống ngửi khắp người anh, từ mặt, tai, đến ngực và đầu. Người nằm dưới đất căng thẳng đến mức tay chân tê cứng, nhưng cuối cùng con gấu cũng rời đi, vì nghĩ rằng anh đã chết thật.

Khi gấu đi rồi, người trên cây trèo xuống, cười giả lả rồi hỏi bạn:

– Lúc này con gấu kia thì thâm gì vào tai cậu thế?

Người dưới đất đáp:

– Nó bảo tớ rằng *đừng bao giờ tin những kẻ bỏ mặc bạn trong lúc hoạn nạn*.

(In trong Truyện ngụ ngôn Ê- dốp, Phạm Khải Hoàn dịch, Nguyên Tâm giới thiệu, Đinh Huỳnh vẽ tranh, NXB Văn học, 2013)

CHÓ SÓI VÀ CHIÊN CON

Kẻ mạnh, cái lí vốn giả

Chuyện này tức khắc giải ra rõ ràng.

Dòng suối trong, chiên đang giải khát,

Dạ trống không, sói chọt đến nơi,

Đói, đi lảng vảng kiếm mồi,

Thấy chiên, động đại bồi bồi thét vang:

– Sao mày dám cả gan vực mồi

Làm đục ngầu nước uống của ta?

Tội mày phải trị không tha!

Chiên con sừng sốt thừa qua mấy lời:

– Xin bệ hạ hãy nguôi cơn giận,
Xét lại cho tường tận kẻ mà...
Nơi tôi uống nước quả là
Hơn hai chục bước cách xa nơi này.
Chẳng lẽ kẻ hèn này có thể
Khuấy nước ngài uống phía nguồn trên.
Con quái ác lại gằm lên:
– Chính mày khuấy nước, ai quên đâu là.
Mày còn nói xấu ta năm ngoái...
– Nói xấu ngài? Tôi nói xấu ai?
Khi tôi còn chưa ra đời?
Hiện tôi đang bú mẹ tôi rành rành.
– Không phải mày thì anh mày đó!
– Quả thật tôi chẳng có anh em.
– Thế thì một móng nhà chiên
Quần bay có đứa nào kiêng sói đâu!
Chiên, chó, người, cùng nhau một thói.
Họ mách ta, ta phải báo thù!
Dứt lời, tha tận rừng sâu
Sói nhai chiên nhỏ, chẳng cầu đôi co.

(In trong Ngụ ngôn chọn lọc La Phong-ten, truyện Chó sói và chiên con, Tú Mỡ dịch, NXB Văn học, 1985)